

Comença la Mostra del Cinema Mediterrani

El dia 29 de setembre, s'inaugurà a la ciutat de València la V edició de la Mostra del Cinema Mediterrani. La pel·lícula elegida per a obrir aquest festival fou *El anacoreta*, de Juan Estelrich, la qual encetava l'homenatge que fa enguany la Mostra a l'extraordinari actor i interessant director Fernando Fernán Gómez.

L'acte va ser presentat en la llengua del país per la locutora d'Aitana Mari Carme Dolç i pel director de la Mostra, Francesc Carrasco. A continuació,

Guillem RAUSA

va intervenir-hi l'inefable Antonio Ferrandis —que es presentà sense el famós uniforme de mariner agropecuari— el qual practicà el bilingüisme constitucional quan va iniciar la presentació de l'actor homenatjat amb un «bona nit». Entre d'altres, hi havia presents l'alcalde de la ciutat, el rector de la Universitat Literària, la meitat dels consellers, el regidor de Cultura Vicent Garcés i els membres del jurat, entre ells, l'escriptor Juan Cueto.

L'endemà, amb motiu de la presentació del llibre

del crític Diego Galán sobre Fernando Fernán Gómez, se celebrà una reunió de premsa amb aquest actor, en la qual va fer gala d'un impecable i intel·ligent sentit de l'humor.

Estrena mundial de l'«Addio Berlinguer»

El passat dia 30, es va fer l'estrena mundial en la Mostra de València de l'impressionant i important film italià *Addio Berlinguer*, que tracta sobre la mort i el soterrar el proppassat mes de juny del carismàtic líder del PCI, Enrico Berlinguer.

Realitzat per un important nombre de directors italians —els millors del cinema d'aquest país—, entre els quals destaquen Bertolucci, els germans Taviani, Fellini, Ettore

Scola, Carlo di Palma, Giuliano Montaldo i Gillo Pontecorvo, el film consta d'una sèrie de breus entrevistes fetes a diversos personatges, situades enmig de l'atmosfera emocional que s'escampà per l'estat veí durant aquells dies.

Des d'anònims militants comunistes fins a gent tan diversa com a Gerardo Iglesias, Arafat, Giovanni Spadolini, Giorgio Almirante o l'arquebisbe palestí Hilarion Capucci, desfiant davant de la càmera; fet que dona, com a resultat, una visió fragmentada, diversa i alhora complexa, sobre la persona de Berlinguer. Sense utilitzar la veu en *off*, aquesta obra oberta, amb unes imatges magnífiques i detalls molt interessants, representa un model de document històric de primera magnitud.

La Cazuella: 30 anys fent teatre

El grup de teatre estable La Cazuella representà el teatre valencià en el recentment celebrat festival internacional de teatre clàssic a Almagro, exactament a l'església de Sant Agustí.

L'obra escollida fou el *Somni d'una nit d'estiu*, de William Shakespeare, traduïda per Josep Maria de Sagarra. De la part musical s'encarregà Rafael Miró i actuà de director Jaume Bordera, participant a la representació vint persones i en el total del muntatge, quaranta.

La Cazuella és un grup amb àmplia experiència a les taules, ja que es fundà trenta anys endarrere, el 1955 i és una de les poques companyies que aconseguí sobreviure a

Enric RODES

l'època en què el teatre contestatari semblava primer sobre tot.

Després, quan el públic va voler veure teatre-teatre, amb artistes de qualitat i muntatges acceptables, la desaparició de nombrosos grups fou fulgurant; però, La Cazuella sabé adaptar-se a les noves exigències i continuar avant.

Segons alguns dels seus membres més antics, aquesta supervivència es deu al fet que La Cazuella no ha tingut mai línia política delimitada i que ha sabut emmotllar-se a les circumstàncies. De fet, la varietat d'obres ha estat extensa: ha passat del clàssic al modern, de la comèdia a l'absurd.

L'estrena de l'obra de Miguel Hernández *Quién te ha visto, quién te ve*

y sombra de lo que fuiste, inèdita fins al moment, fa ja alguns anys a càrrec del grup i en la pròpia terra del poeta, Oriola, marcà una fita per tal com suposà la consagració, després de la instauració del règim democràtic.

En el passat recent cal ressenyar l'actuació del grup a El Escorial, on és possible que tornen de nou, i la participació al festival organitzat a Alacant amb l'obra de Valle Inclán *Luces de bohemia*, aquesta vegada en versió original castellana.

Els components de La Cazuella regressaren d'Almagro amb la satisfacció d'haver realitzat un paper digne i haver obtingut bona crítica de la premsa local, malgrat les deficiències acústiques del local.